

Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1893-1895. L 84:1 - 117

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Det är något rent nörande i hur den äldre
Älskade en manlig prostitution. (Se Hellen Liedgren)
Detta är som jag sagt förr ett så för-
träffligt ämne att vara elak i. men jag
ändrar dock, om du ej kunde finna ett någon
gammal, som ock sagt vackra saker om kärle-
ken och ej så många stötande ting därjäm-
te, då du vill citera. Det är hvad herrar,
som komma henna säga om henne. "Hon är
vänjelig." Ja det har hon för sin kärlek till
den.

Jag tycker mycket om att du arbetar åt
Belgien, det är att göra hvad jag bedt dig om.
Skälla så, att jag kan åter se förhållandet vackert
Mycket blir nog bättre, då du nu kommer ut,
känslorna bli ej så stora, nötas ut i småmyg.

Jag tror minst, att du skall köpa dig igenom.

Jag var helt nyfiken på att läsa Lied-
grens, hans artikel var ju sammankängande. Lotten
hade nog varit på min. För resten skulle

jag tänkt delsamma som han, om ej du rekommenderat boken. Jag tänkte då ej tro att det var
allt för mycket som nästan fast nog låg det
användbart. Tänk hvad du om några år skall
förvåna dig öfver att du kunde läsa den boken

Landskrona - 1. 5. 25.

Skära vän!

Tack för brefvet idag. Jag har arbetat på
postiljonen hela förmiddagen. Nu är den färdig
och skall väl kunna afgå i kvällen. Jag
har varit så spänd på ekonomiska frågor
i dagarna, så jag har ej kunnat göra mycket
nyttigt arbete, det är fastligt hvad sådant där
kan vara spännande, jag hade Bannier, Hell-
berg, Bojisen och Hagelstam på en gång, det har
 varit bref och telegram i oändlighet och be-
räkningar sedan... Nå naturligtvis blir det
Bojisen. Ingen bjuder något liknande.
Men tyg för det vara. — I alla fall
kan man ju ej vara säker på något
förrän man har pengarna i sin hand.
Detta ser dock nu ganska säkert ut.

Det tar sig litet komiskt ut med aka-

demien efteråt, men lyckan är som
du vet alltid välkommen. Kan det bli
en årlig inkomst af, så är det ej så
dumt, ränta på 10000 Kr. men i alla
fall sådana kolbisalausträngningar
som gjorts nu i 2 år och sålact sällskap!
Hvad säger Stavenow? Allting för man,
och det mesta för sent.

Nå jag förstår, att det är dig motbju-
dande efter den där långa vetkan i fjol
att stanna i Köpenhamn. Det är dock
dumt, ty om vi fått råka fru Tovesen
hade den haft glädje för många dagar.
Fru Gad skulle den äfven tyckt om.
Men jag håller ej på det, så mycket att
jag vill tvunga dig. Kan jag, så möter
jag väl i Helsingborg. Kanske den bara
tycker det är tröttsamt. (Jag börjar på
att bli så rik och förnåm mig, så jag
får börja hålla på min värdighet) Om jag
-- -- -- föregade någon annan med det än mig själv.

Mina anmärkningar om novellen följer på särskildt papper. Det som är ~~ändas~~ anmärkt på får du lof att ändra, men behöfver viist ej ta hvad jag föreslagit. Att han får lärifrån med en eller annan veadig fröst är nödvändigt, att han ej reser måste bero på en ändring i sinnesstämning. Antingen får han nu så stor makt öfver sig själv, att han kan vara glad åt att han är lycklig eller ock känner han att kärlek kommer att dö. Detta är intet vålosamt. Det behöfs bara, att du vid reuskrifningen håller tanken stadigt på det ena eller det andra och går klart medvetet mot målet, ~~ingen~~ bara omarbetning af en eller annan sats. Nå att människans ej kunde vara sådant kan var som fransyskes begrep jag nog. Sådant kan man dock ändra. Det hade varit en oöfverligt stor vinst. Ryska sluger ej.

Skall du ej snart läsa om Markholm
med senaste ägon. Det är litet svårt
att tänka sig betagen i en ^{stark} ~~betagen~~